

PALS

Els aiguamolls seran la primera reserva natural de gestió privada de Catalunya

La Comissió d'Urbanisme de Girona va modificar ahir el pla general

ANTONI DALMAU

■ L'empresa Playa Brava SA, propietària dels aiguamolls de Pals i antiga promotora del projecte d'una marina amb 400 habitatges i un port esportiu, vol convertir ara aquestes

55 hectàrees de terreny en la primera reserva natural catalana que funcionarà sota gestió privada. D'aquesta manera, donarà compliment a la sentència confirmada l'any passat pel Tribunal Suprem que obliga a preservar

els aiguamolls com a espai no urbanitzable. Al mateix temps, amb la creació d'uns itineraris i d'un centre d'informació mediambiental, l'empresa explotarà la imatge ecològica del càmping que s'ha obert a la zona.

El pla general de Pals, aprovat el 1986, qualificava tot aquest sector com a sòl urbanitzable no programat, obrint així les portes a la construcció d'una marina a l'espai de 15,2 hectàrees ocupat pel càmping Playa Brava i pels terrenys situats entre el camí de les Illes i el rec del Molí. En contrapartida, l'empresa Playa Brava s'havia compromès a cedir al municipi 39,7 hectàrees que incloïen les basses d'en Coll. El projecte va provocar la protesta dels ecologistes i, el 1990, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va acceptar un recurs contenciós administratiu contra el pla general, interposat pel PSUC, ERC i per un grup de persones entre les quals hi havia el biòleg Ramon Fortià i l'aleshores regidor de la UPM, Joan Hontangas. D'acord amb aquella sentència, la Generalitat està obligada a preservar la totalitat dels aiguamolls, impedit qualsevol acció que pugui degradar-los. L'empresa Playa Brava i l'Ajuntament van presentar un recurs contra aquesta decisió al Tribunal Suprem, però l'abril del 1996 va ser desestimat, tancant d'aquesta manera la via judicial.

El càmping Playa Brava — a la part superior dreta de la foto — està situat al costat de les basses d'en Coll.

Ahir, la Comissió d'Urbanisme de Girona va donar compliment a la sentència, requalificant la zona com a sòl no urbanitzable d'especial protecció, el pas necessari perquè la Generalitat pugui delimitar definitivament l'espai del PEIN dels aiguamolls del Baix Empordà, que inclou a més dels aiguamolls de Pals, dos sectors de Torroella de Montgrí: el Ter Vell-la Pletera i la Gola del Ter.

Per la impossibilitat de tirar endavant la marina, Playa Brava SA ha optat per convertir els aiguamolls en la primera reserva natural parcial gestionada per mans privades. Segons Baltasar Parera, portaveu de l'empresa, la iniciativa ha estat molt ben acollida pels departaments d'Agricultura i Medi Ambient, els quals s'encarregaran de supervisar el

projecte, que inclourà la creació d'itineraris de natura, observatoris i un centre d'informació. «No serà un gran negoci, però amb les activitats d'aquest centre i amb els ajuts de la UE podrem mantenir la zona i convertir-la en un espai atractiu tant per al municipi com per al càmping», diu Parera.

De moment, s'ha encarregat a l'empresa d'enginyeria ambiental Nadrec SA la realització d'un pla de gestió que inclourà un inventari dels valors naturals de la zona i un programa d'actuacions. Segons Salvador Torrent, director tècnic de Nadrec, aquest pla, que haurà de ser aprovat per la Generalitat, serà consensuat amb Agricultura, Medi Ambient, l'Ajuntament, els regants i els ecologistes.

Fortià treballarà en el projecte

■ El biòleg Ramon Fortià, un dels principals promotors del procés judicial per la defensa dels aiguamolls de Pals, ha rebut ara l'encàrrec de l'empresa Nadrec SA de participar en l'elaboració del pla de gestió que pagarà Playa Brava SA, l'antiga promotora de la marina. Segons Salvador Torrent, director tècnic de Nadrec, s'ha escollit Fortià perquè és un dels màxims coneixedors de la zona i perquè aportarà a l'equip redactor els punts de vista de la gent que fa anys que lluita per la preservació dels aiguamolls. «Fortià s'encarregarà de coordinar els temes de fauna i geologia,

mentre que la unitat de biologia vegetal de la Universitat de Girona es farà càrrec dels aspectes relacionats amb la botànica», explica Torrent.

Ramon Fortià va confirmar ahir la seva participació en el projecte i es va mostrar satisfet pel canvi d'actitud de l'empresa propietària dels terrenys: «Tant de bo que tothom es reconvertis d'aquesta manera. Ara, el que cal esperar és que el promotor sigui generós aportant els recursos necessaris per protegir la zona i que la necessitat de rendibilitzar la inversió no faci oblidar que l'objectiu bàsic de tot plegat és salvaguardar els aiguamolls.»

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Xevi Sala i Puig
Redactor en cap: Pep Riera i Font.

Caps de secció: Pepa Bouis, Carles Ribera i Martí Ayats (Esports).

Susanna Alsina (Garrotxa), Jordi Casas (Ripollès/Cerdanya), Salvador Garcia (Girona),
Josep Puigbert (Alt Empordà), Albert Vilar (Baix Empordà),
Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene
Casellas (Solidarietat i cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme).

Consell editorial: Xavier Albertí, Narcís-Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Josep
Collellademont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Jaume
Pinyol, Modest Prats, Joan Ribas, Josep Suy, MargaridaTorrent, Joan Torres, Josep
Valls, Esteve Vilanova, Xavier Cortadellas (secretari).

EL PUNT Herma
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura
(Gerent), David Marca i Cañellas, Joan Ribas i Freixas i Esteve Vilanova i Vila.

Director editorial: Joan Vall i Clara.

Director: Emili Gisbert i Negrell.

Subdirector: Jordi Grau i Ramió.

Teia Bastons (Cap de Setmana), Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Catalunya,
Espanya, Món), Enric Matarodona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz
(Publicacions Especials), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-
Espectacles), Enric Serra (Opinió), Tura Soler (Punt Divers), Xevi Xirgo (Política).

Narcís Genís (Parlament), Lluís Bruguera (Tancament), Pere Drou (Llengua), Manel
Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Torns (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos
Humans), Concepció Casals (Quiosquers). Producció: Lluís Cama, Jaume Batchellif
(Serveis), Jaume Esparraguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri
Pruneda (Publicitat). Comercial: Pau Figueras, Baldri Bramer (Agències), Jordi
Cantó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Baster (Barcelonès
Nord), Santi Amores (Subscripcions), Santi Esteve (Tarragona/Reus). Promoció: Xevi
Esteve. Màrqueting: Toni Corominas. Relacions Exteriors: Estanis Alcover.
Impressió: Rotímpres ☎ 40 05 95.

EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats
exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Difusió controlada Dipòsit legal: GI-535-78

Ecologia rendible als aiguamolls de Pals

Combinar l'ecologia amb el rendiment empresarial és la via del futur, perquè el dia que l'ecologia sigui rendible es pot dir que estarem salvats. És per aquest motiu que la iniciativa de la societat propietària dels aiguamolls de Pals de gestionar de manera privada aquest espai protegit ha de ser considerada com una forma intel·ligent i hàbil de capgirar unes circumstàncies contra les quals ja no pot lluitar.

Però, desenganyem-nos, ha de quedar clar que la iniciativa ecològica d'aquesta promotora arriba quan ja

no li ha quedat més remei, quan ha lluitat fins al final i ha esmerçat diners i esforços per aconseguir que els tribunals beneïssin l'operació especulativa que projectava. Aquesta promotora és de les que pensen, com a mínim fins ara, que la rendibilitat econòmica no és compatible amb la preservació de l'entorn.

Que ara s'hagi apuntat hàbilment al carro de l'ecologia i pensi treure'n un rendiment, per tant, pot provocar alguns recels. Malfiances que pot ajudar a pal·liar el fet que els promotors hagin contractat precisament els ser-

veis del bidleg que ha encapçalat la lluita contra el projecte especulatiu inicial.

La Generalitat s'ha afanyat a aprovar el nou projecte perquè el deu trobar correcte i, a més, perquè li estalvia la responsabilitat i el presupost d'haver de redactar plans especials, adquirir o expropiar terrenys i gestionar un espai natural. Però la Generalitat té, precisament per les peculiaritats d'aquest cas, l'obligació de vetllar per aquest projecte molt més de la vora i d'exercir el control que les competències li atorguen.

Diner més barat no significa més consum

La conjunció del descens del preu oficial del diner de dimarts (el tercer aquest any) amb la contínua baixa de la inflació i els acords entre patronal i sindicats sobre el mercat del treball condueix a la conclusió que bufa vent de popa per a la reactivació econòmica: *només* hi falta que es desperti el consum. Més encertat és dir que *ni més ni menys* hi falta que s'animi el consum privat, factor del qual depèn prop de dos terços de la demanda interna i que no s'escalfa tan fàcilment: l'any passat, el Banc d'Espanya

va rebaixar fins a sis cops el tipus d'interès oficial —que el gener de 1996 estava al 9% i ha anat baixant fins al 5,5% actual—, però aquest abaratiment del crèdit no va disparar el consum, ja que aquest va créixer modestament, un 1,9%, i la despesa familiar va disminuir en termes reals del 0,73%.

És evident que l'abaratiment del diner és un element necessari però no suficient per fer créixer el consum, però té un efecte indubtablement positiu en els comptes de l'Estat, que amb les rebaixes de l'any passat es

va estalviar de pagar per interessos del deute públic més de 500.000 milions de pessetes i aquest any, segons les previsions del ministeri d'Economia i Hisenda, se n'estalviarà 1,1 bilions pel mateix concepte. A l'altre plat de la balança d'aquesta tendència descendent hi ha la progressiva disminució de la retribució dels dipòsits financers clàssics, que ja no són atractius per a qui se'n refiava per obtenir una renda complementària i que a contracor es veurà obligat a reconvertir-se en inversor si vol treure algun profit dels seus estalvis.